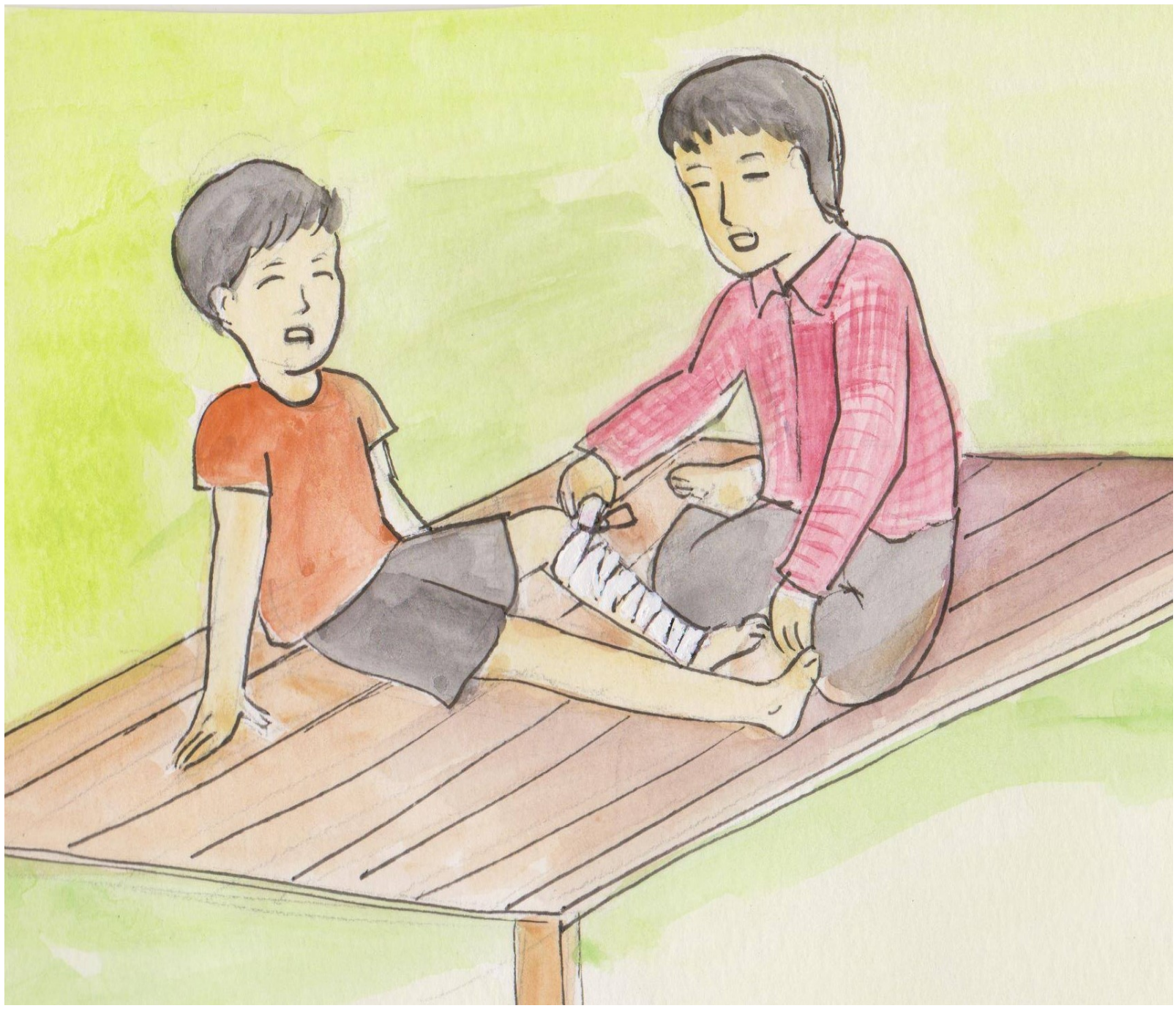

ค่อเดคลี๊

ค่อเดคลี๊

เรื่อง นงลักษณ์ พงศ์พนาสวัสดิ์

ภาพ ศรัณย์รักษ์ สันติอรุโณทัย

เรียบเรียง ศรัณย์รักษ์ สันติอรุโณทัย

มีนาคม 2563

มูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Foundation for Applied Linguistics) ร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 5 และ 6

“โครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยนำภาษาถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้ (ทวิภาษา : กะเหรี่ยงสกอร์ – ไทย)”

Supporting Mother Tongue Based MLE Project in Ethnic Minority Communities in Thailand : Sgaw karen - Thai

ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธิเกื้อฝันเด็ก Child’s Dream Foundation (CDF)

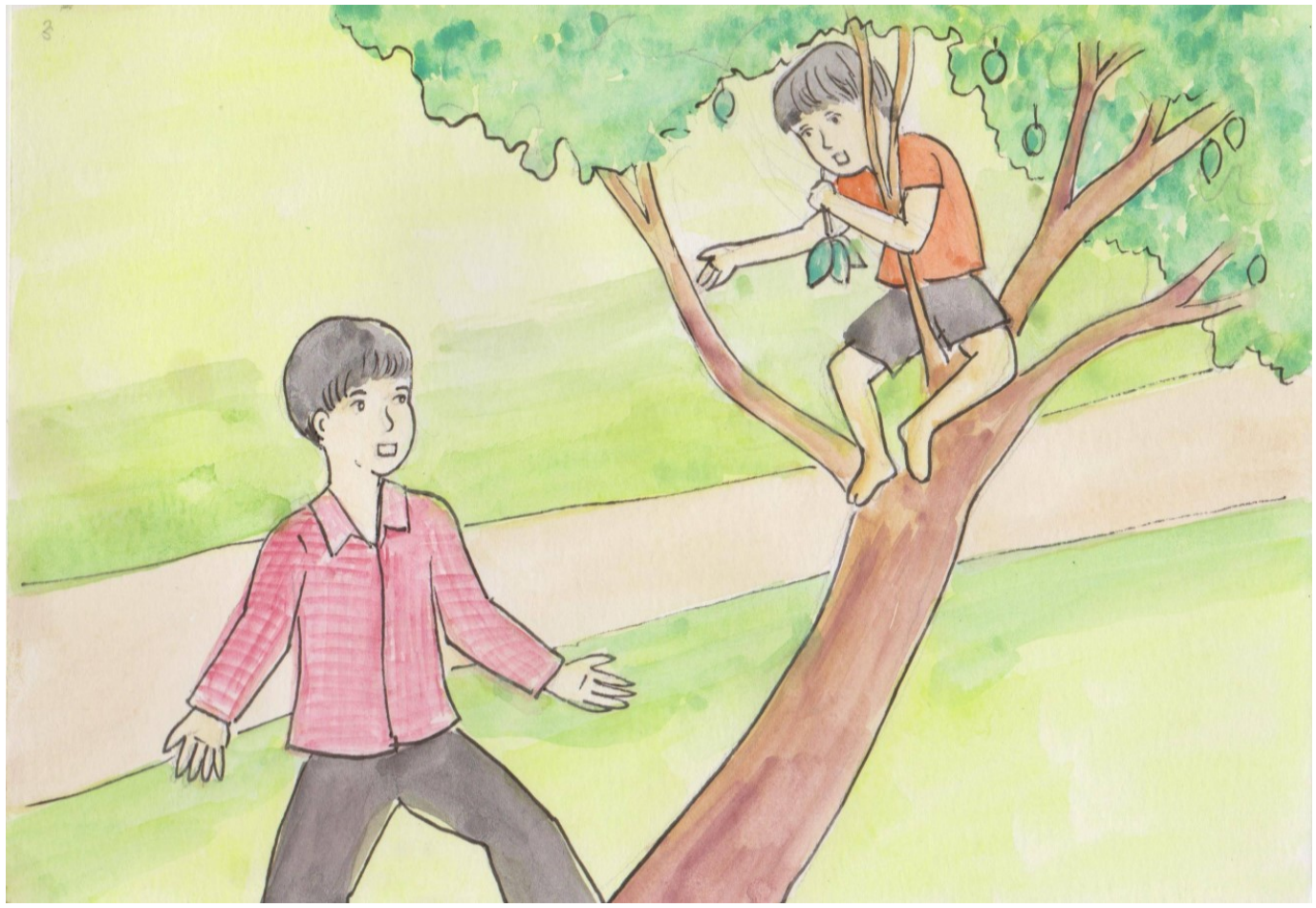

ปีโป๊ แก๊ พ่อะควา เล๊ออ่า ลีโกล๊ เต่อ
เก๊อน่า ปอซ๊ะปฆ่า อ๊ะ ต่าโซ่ ต่าซอ บ่า อ่า
มาต่า เต่อเฆ บาฮ เมอ เล๊ออ๊ะดู่ะ อ่าเทอ อ่า
ซ๊ะ ฮ๊ะฆอ ก๊อมื่อนี ก๊อมื่อฮา เล๊อโจ๊ปล่า
โอ่ะเด๊อเต๊อมื่อบาฮ บ่าชา แอ่ะด๊อ ซ๊ะลอ
เก๊อฮ่าร๊ี แล โล่แกว๊ เล๊อ ต่าปล๊อปู ก๊อมื่อนี
มื่อศือนี ปีโป๊ แกว๊ คาวี แล ด๊อ เก๊อ ฮ่าร๊ี

ด๊อ แว เต๊อโจ่ ต่าโม่อ่อะ อ่าซ๊ะ ต่า แกว๊ ท่อ คาวี เก แพ๊ เล๊อ อ่าเก เล๊อ แกล๊ ปีโป๊ ที่ เซ่ค๊อะซ่า มี โอ่ะเล๊อ เซ่คี เล๊อ ต่าพาตี่อ่าโรปู ปีโป๊ แกว๊ท่อ คาวี เมอ คาวี ท่อเบ อ่อะ เซ่ค๊อะซ่า คาวี แต๊ ท่อแว ปฆา เป่อแล จ๊ะ ออ โชม่อ เม๊อเต๊อเม่ ดีเน่ ป่าเก๊อ แต๊ เล๊อ เป่อแก๊ ปฆา อ่อะฆื่อ ต่าอ่าโพ

ปีโป๊ แต๊ ท่อแว ป่า เต๊อที่ ปฆา น่อ ฆา บาฮ ปฆา เป่อโอ่ะ คีฆา คาวี เต๊อ แล เดอ ปีโป๊ บาฮ ด๊อ เก๊อฮ่ารี่ เก เล๊อ เด๊อ ปีโป๊ เต๊อ เอ่ะด๊อ แว พ๊ะ อ่า เก๊อฮ่ารี๊ ตี๊เน่ ด๊อ ท่อเล๊อ เซ่ค๊อะซ่า อ๊ะทู่คี วี ต่าพาตี่ ที่ ปีโป๊ ท่อ เบ เซ่ค๊อะซ่า เล๊อ อ่ามี

เต่ ลอ เล๊อ อ๊ะพ่อคลีเท่อปู ก๊อ พฆ๊าแว เน่อ แล อ่อะฆื่อ เซ่ค๊อะซ่า ดีอี เต๊อ เซ่ บาฮ ปีโป๊ พื๊อะ แว เต๊อ เป๊อล่อ ลอ อ่าซ๊ะอ่าลอ แท่ะ เล๊อ เซ่ค๊อะซ่า อ๊ะ ทู่คี อ๊ะค่อเดคลี๊ ปีโป๊ ฮ่อ เล๊อ อ๊ะ ค่อเดชา โด่ะ ต่าพาตี่ จี่ะ ตอ แลกว่าแว ตี๊เน่ ต่ากี๊ญ่ะ แลโบ่ะแว อ๊ะ ค่อเด ที้อท่อ เก ปีโป๊ เมอ แว อ๊ะ ชี่นอ เล๊อ เด๊อ แม่ะญา อ๊ะค่อเด ญ๊อ พ๊ะโด่ะ

ต่าพาตี่ ตี๊เน่ ต่าญ่า เล๊อ อ่า คลี่เล๊อ ต๊เย็น อ่า ปู จี่ท๊อแว เล๊อ ปีโป๊ อ๊ะ ค่อเด แก๊ว ท่อ แว แล โอ่ะ เต๊อซี่ เซ๊อร่ะ เต๊อซี่ เซ๊อร่ะ แล กว่า แว อ๊ะค่อเด แต๊ ท่อแว เน่อ แล มา จ่า ลอฮ บ่ะ เม่อจา ลอฮ เน่อ ค่อเดญ๊อ ปีโป๊ แต๊ แว เก่อ ยอๆ เจ่อ ลอแท่ะ เล๊อ เซ่ค๊อะ ซ่าอ่ะคี เต๊อซี่ เซ๊อร่ะ นีท่อ แต๊ แว เต๊อ บ่ะ ต่า น๊อ มี บาฮ

อ่าญ๊อ ท่อโลๆ ลวี่นี แย่นี อ่าลอม่า ด่ะแว เต๊อบ่ะ เน่อ ท่อ เซ่ เลอบาฮ เน่อ เม๊อ ลอ แท่ะ ด๊อ เน๊อ ค่อเด เก๊อ ก่า ปีโป๊ ต่ะท่อ อ๊ะโค่ซ่า จ๊ะแว ต่าเต่อนีญาอี เจ่อ เก๊อ เก เล๊อ เด๊อ เซ อ่า เต๊อซี่เซ๊อร่ะ แต๊แว มีนอ ค่อะเจอ พี๊อี เน่อต่า เม่อ มื่อท่อ เก เล๊อ เด๊อ เซ เต๊อซี่เซ๊อร่ะ แค่ท่อ แววี ปีโป๊ ที่ ต่าพาตี่ แล ศอ ปีโป๊ อ๊ะ ฮ่อ ย่ะท่อ อ่าจื๊อ บาท่อแว เล๊อ อ่า แล อ่อะฆื่อ เซ่ค๊อะซ่า ต่าพาตี่ แต๊ ต่า เดอ ปีโป๊ ต่า เม๊ โม่ อ่อะ เน่อซ๊ะ เซ่ค๊อะ ซ่า เน่ เน่อ แล เต๊ะ อ่อะ ออ ตี่ เก่อ เบ เอ่ะ นา ปีโป๊ แต๊แว ต่าบลื๊อ โด่ะ ม๊ะ ซู๊ญาเจ่อ ต๊อ อ่อะฆื่อ เลอ บาฮ ต่าพาตี่ นี ท่อ แว กว่า ปีโป๊ อ่า เม๊ะซ๊ะ เก่อญอ แว เก เซ่อ เก ปีโป๊ เล๊อ อ่า เด๊อ ลอฮ

เรื่อง ข้อเท้าเคล็ด

ปีโป้เป็นเด็กผู้ชาย มีนิสัยเกเร ไม่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ ปีโป้ชอบทำแต่เรื่องเดือดร้อนให้ครอบครัวเป็นประจำ ทุกๆ เย็นหลังเลิกเรียนปีโป้ไม่ชอบอยู่บ้านและไม่ช่วยทำงานบ้าน แต่ปีโป้ชอบปั่นจักรยานออกไปเล่นนอกบ้านทุกวัน เช้าวันเสาร์ปีโป้ชวนคาวีไปปั่นจักรยาน พอปั่นไปได้สักพักปีโป้รู้สึกหิวจึงชวนคาวีกลับ แต่ระหว่างทางปีโป้เห็นลูกมะม่วงสุกบนต้นในสวนของลุงคำ ปีโป้ชวนคาวีปีนขึ้นไปเก็บลูกมะม่วงกิน แต่คาวีพูดขึ้นว่า “เราไปขอจากลุงคำก่อนดีไหม ไม่อย่างนั้นจะถือว่าเราเป็นขโมยนะ” ปีโป้จึงพูดว่า “ไม่มีใครเห็นหรอก เพราะเราอยู่กันแค่ 2 คน” แต่คาวีไม่ยอมไปกับปีโป้จึงปั่นจักรยานกลับบ้านไปก่อน ปีโป้ไม่สนใจจอดจักรยานไว้แล้ววิ่งไปปีนขึ้นต้นมะม่วง ทันใดนั้นลุงคำเจ้าของสวนเห็นปีโป้กำลังเด็ดลูกมะม่วงสุกใส่กระเป๋ากางเกงจึงตะโกนว่า “มาขโมยมะม่วงแบบนี้ไม่ได้นะ” ปีโป้ตกใจไม่ทันระวังจึงผลัดตกจากต้นมะม่วง ทำให้ข้อเท้าเคล็ด ปีโป้ร้องไห้เพราะเจ็บข้อเท้ามาก ลุงคำรีบวิ่งเข้ามาดูแล้วนำผ้ายืดมาพันรอบข้อเท้า และพยุงปีโป้มานั่งบนแคร่หน้าบ้าน แต่ข้อเท้าปีโป้บวมมากลุงคำจึงรีบไปหยิบผ้าเย็นในตู้เย็นมาประคบที่ข้อเท้าของปีโป้ แล้วพาไปหาหมอ คุณหมอมาตรวจดูข้อเท้าของปีโป้แล้วพูดว่า “ไปทำอะไรมา ทำไมข้อเท้าบวมขนาดนี้” ปีโป้ตอบเสียงเบาๆ ว่า “ตกต้นมะม่วงครับ”

คุณหมอยิ้มแล้วพูดว่า “ไม่เป็นอะไรมาก แค่บวมเฉยๆ 4-5 วัน ก็จะดีขึ้นเอง แต่ห้ามปีนต้นไม้อีกนะ เพราะถ้าตกลงมาอีก ขาอาจจะหักได้” ปีโป้พยักหน้าแล้วถามว่า “วันนี้ผมจะได้กลับบ้านไหมครับ” คุณหมอจึงตอบว่า “นอนพักที่นี่ก่อน ถ้ารู้สึกดีขึ้นแล้วค่อยกลับบ้านนะ” หลังจากคุณหมอออกไปแล้วนั้น ปีโป้เห็นลุงคำเดินเข้ามาจึงร้องไห้แล้วยกมือไหว้ขอโทษที่ขโมยลูกมะม่วงของลุงคำ ลุงคำพูดกับปีโป้ว่า “ต่อไปนี้ถ้าอยากกินมะม่วงก็ให้มาขอก่อนนะ ลุงจะเด็ดให้เอง” ปีโป้จึงตอบว่า “ขอบคุณครับ ต่อไปนี้ผมจะไม่ขโมยอีกแล้วครับ” ลุงคำยิ้มให้ปีโป้อย่างเอ็นดูแล้วพาไปส่งที่บ้าน

MTB MLE

Instructional and Learning Materials Repository